

SUBSCRIPTION RATES
United States of America one year 60c.
Canada, Europe & c. one year \$1.50

Srbobran published every Thursday at
443 W. 22 Street, New York, N. Y.

СРВОБРАН

SRBOBRAN

СРПСКИ НАРОДНИ ЛИСТ И ОРГАН САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРВА СЛОГА

SEPARATIONAL PAPER AND THE ORGAN OF THE SERB FEDERATION "SLOGA".

Број 375

ЊУЈОРК, Н. Ј., ЧЕТВРТАК, 15. ДЕЦЕМБРА 1916.

ГОДИНА 6.

Члановима Савеза Сједињених Срба „Слога“

ПРАГА БРАЋО И СЕСТРЕ!

По решењу седнице Главног Одбора Савеза Сједињених Срба „Слога“ од 14. маја ове године, ја сам предузео све потребне кораке да се нађе што бољи уредник за наш Савезни ор-ан „Србобран“ и срећан сам, што сам данас у стању да вам вим, да нам је господин Никола П. Пашић, Председник Министарства Краљевине Србије у споразуму са господином Љубомом Давидовићем, Министром Просвете и Црквених Послова, упутио господина Дра. Милоша Тривунца, професора београдског универзитета.

Познат и леп глас, који господин професор Тривунец узива у Српству и код научног света, најбоља је јамчевина, да ће он заиста бити онакав уредник каквог смо ми од вајнада дожили.

Долазак господина професора Тривунца у нашу средину са намером и жељом да са нама свима својски поради за наредан Српству у Америци, најлепша је појава у америчком државству која се десила за последњих десет година, а нарочито да се узме у обзир да иза леђа господина професора Тривунца стоји господина Министар Председник, Министар Просвете и Црквених Послова и сви најчеститији људи у Српству. Ово је нас све једна велика срећа и ја вам из свега срца честитам, у ваше и у моје име кличем господину професору Милошу Тривунцу:

Добро дошао!

Са српским поздравом оставам наш брат

М. И. ПУПИН, с. р.

ГЛАВНИ ПРЕДСЕДНИК САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРВА „СЛОГА“.

Напред са Божићним Дарком!

Као и пред остале савезничке војске и пред српску војску стављени су данас немачки предлози за мир. Немачка и Аустрија нуде српској војсци ово:

„Ако ти пристајеш, да оставиш оружје и напустиш борбу ослобођење свих Срба, свих Хрвата и свих Словенаца, ми ћемо да напустимо Србију и закључимо мир.“

Што одговара српска војска на то?

Оно што је одговорила и пре годину дана: „Боље је умрети у лепоти, него живети у срамоти!“

Српски војник решен је, да се и даље бори.

*

Ми излазимо данас пред вас, браћо и сестре, и тражимо све два долара, да за њих пошаљемо сваком српском војнику ан леп Божићни Дарак.

Свега два долара.

Та два долара ти зарадиш за један дан.

Ако дадеш та два долара, дао си свега један дан рада — иштишаш.

Српски војник ставио је на коцку цело своје имање; оставио је у ропству оца, матер, жену и дете; сутра иде да погине. Зашто?

Српски војник, Србијанац, неће никад више имати оно је имао пре овог страшног рата.

Пре овог рата он је имао њиву своју, куку своју, обитељ ју.

Био је најбогатији сељак у Европи.

Био је најсрдјенији човек на свету.

Сутра, ако остане жив, неће ништа више имати од онога је имао од земаљског блага.

Ти ћеш имати њиву крај његове и колико његова.

Ти ћеш имати пањњак крај његовог и колико његova.

Али он се не спомида да за оно, што ћеш ти сутра добити данас немаш, положи чак живот свој.

Ти се снебиваш, да дадеш свега један дан рада — свега долара!

Што ћутиш? Што чекаш?

Камо твој — Божићни Дарак?

*

У прошли петак било је свега 11.250 долара код Српске Народне Одbrane за Божићни Дарак.

Од те свете дао је г. М. И. Пупин 2000 долара.

Ми смо између себе сабрали свега 9.250 долара.

А већ је месец дана, како се ово моли и кука!

Што је то, браћо и сестре?

Обраћамо се на вас, који се још устручавате, који још ни-сте дали свој Божићни Дарак; па свакога појединца:

Што је то, брате?

Што је то, сестро?

Зашто не учиниш свој дуг?

Јеси ли ти Србин?

Јеси ли вера?

Да ли се стидиш самог себе, мучениче мој?

Или, можда, мислиш: Нека Србијанац гине, а ја ћу доći на — готово!

Грешниче!

*

Од свих наших друштава свега четири до сада су се одавала своја дужности.

Што чине друга друштва наша? Што чекају?

Не пада снег да покрије брег — вели наша народна по-словница.

Сада наша друштва имају да покажу, зашто су поднесене оволовике муке и невоље док се она основаше, док се она очуваше и на прави пут изведеше.

Што се та друштва зову српска, када не помажу српску ствар?

Не можемо, браћо, ми овде србовати на језику, док они та-мо гије.

Не можемо ми лагати историји.

Ми само можемо себε преварити; никога другог.

Оставите на страну којекакве приче: те ово ће се учинити дипломатским путем, те оно ће се учинити дипломатским путем и начином.

Лажу!

Лажу сви до једнога.

Данас се све свело на крв и жртву.

Кад би било на „мудрост“, зар би се Енглези и Французи превртали по блату на Соми и на Вердану и лили своју крв?

Немојте никоме веровати.

Верујте само оној вашој рођеној крви, што се данас по-тоцима лије у Мајданонији.

Немојте или за слепцима, који нас већ толико време кљу-кају изразним причама.

Помозите брату свом рођеном, који крв своју лије за себе и за вас — за своју децу и за вашу!

Ела те, браћо! Ела те, сестре!

Напред са Божићним Дарком!

*

Иде и наш Божић, наш православни.

Подигните срца ваша горе!

Све су изгубили; сутра иду у смрт... Честити српски мученици...

Зар да их оставимо без ичега, што би их на нас потсе-тило?

Не:

Сваки српски војник мора добити свој Божићни Дарак!

Сваки Србин у Америци мора послати свој Божићни Дарак!

Напред са Божићним Дарком!

М. ЈЕВТИЋ

Немачка моли за мир

У претпрошли уторак Давид Јојд Џорџ, председник енглеског министарства, одговорио је у представничкој кући на немачки предлог за мир. Изјавио је ово:

Савезници желе мир, али немци пре тога морају пристати на ово: да поврате све земље, које су освојили у овом рату; да плате сву штету, коју су на-нели нападнутим народима; и да пруже стварне јамчевине да

више неће изненада и без икаквог разлога напасти на своје суседе.

Овај последњи захтев, кад се добро проучи, значи ово: мира не може бити све дотле док се европска земљописна карта не измени тако, да мир у будућем буде потпуно зајамчен. То даље значи ослобођење великога дела Словена, излазак Русије на Дарданеле, ослобођење Јужних Словена, и повраћај Фра-

нцуској Алсас-Лорена и Италији Трентина.

Савезници су пре тражили, да се уништи пруска солдатеска и да се подели Аустрија. О томе сада не говоре; то су ствари, које би се постигле када би савезници потпуно скршили Немачку и мир прописивали у Бечу и Берлину. Ово сада разговор је о миру, који види Немачка сама. При томе се, опет, мора водити рачуна о томе, да би се неутрални свет бунио, ка да би се постављали сада они услови, који би могли добијати руску војску. По том рачунале су Немачка и Аустро-Угарска да се загосподаре на Средњој Европи, већу са Бугарском и Турском и, тако, ојачају се савезничке штампе. Он је рекао, како и једна и друга зарадена страна истиче, да се бори за исту сврху — да заштити мале народе од великих држава. То је гледиште тачно. Савезници још и данас рачунају, наравски погрешно, да уз Немце није бугарски народ већ само бугарски краљ и влада. У ствари, ако хоћемо да будемо сасвим поштени, Немци су се више бринули за Бугарску него Савезници за Белгију, Србију, Црну Гору и Румунију.

Средује за мир. Он тражи, да свака зарадена држава изнесе своје мишљење о томе, под којим би се условима рат окончани могао. У тој својој ноти председник Вилсон послужио се неким изразима, који су рјаво протумачени, те су у прво време постали предметом напада савезничке штампе. Он је рекао, како и једна и друга зарадена страна истиче, да се бори за исту сврху — да заштити мале народе од великих држава. То је гледиште тачно. Савезници још и данас рачунају, наравски погрешно, да уз Немце није бугарски народ већ само бугарски краљ и влада. У ствари, ако хоћемо да будемо сасвим поштени, Немци су се више бринули за Бугарску него Савезници за Белгију, Србију, Црну Гору и Румунију.

Зато Немачка сада покушава, да се што јевтиње извуче из ове њене недаље и нуди миру.

Горе смо навели што је Давид Јојд Џорџ одговорио на ту понуду. Тако, и жучније још одговорили су други Савезници: Француза, Русија, па и Италија. Ових дана очекује се, да ће ти одговори, преко Ср. Државе, бити упућени Немачкој и њеним савезницима. Овим одговором стављена је Немачка пред овај положај: Или да окупи и на тај начин призна да је обмањивала свет својом понудом, или да изађе са својим предлозима, својим условима за мир.

Кад је ствар узела такав облик, онда се у њу умешао г. Вилсон, председник Ср. Државе и упутио свим зараденим државама потну, позивајући их да изађу са својим предлозима за мир. Управо, председник Вилсон не тражи да се рат одмах оночи, нити се пак нуди да по-

Прва опомена

У среду и четвртак претпредло-ше недеље одиграо се један значајан догађај на њујоршкој берзи. Тај догађај је напрасно и нагло падање цене дионаца оних америчких подuzeća, која су израђивала цебану за савезничке државе. Та подузета у току та два дана изгубила су на својим дионацима пре које милијуна долара. Сам „Челични Трост“, Јунајтед

SRBOBRAN

— SERB WEEKLY —

Published by

SERBIAN EDUCATIONAL AND BENEVOLENT FUND
OF SERB FEDERATION „SLOGA”

443 West 22nd Street

New York, N. Y.

Business Manager: M. I. Pugia, 443 W. 22nd St., New York, N. Y.
TELEPHONE: CHELSEA 6608.Entered as second-class matter at the Post Office of New York, N. Y., under the act of
March 3, 1879.

— Е, на берзи се продају такве ствари: на којима се „зарађује“ без зноја и муке. Ну због тога опет, што се „пуца“ на такву „зараду“ ти људи примају на себе и ризик да изгубе силиан новац ако цена тој „роби“ почне нагло да пада. На тај начин и рачуна се, да су власници тих дioniца изгубили око 66 милијуна долара само због тога што је цена тим дioniцима за два дана спала од 120 на 122 долара.

Још једну ствар да објаснимо: Ово падање и дизање цена дioniцима зависи од тога, којико се тих дioniца нуди на продају. Ако их се нуди много, цена пада, ако их немаовољно за продају, цена им се диже.

Када се ових дioniца нуди много на продају? Или онда, када власници дioniца очекују да идуће године неће на њима добити велике дивиденде, или када неко хоће да убије вредност том подuzeћу, да га „дискредитира“. У овом другом случају шпекуланти за времена најуцују много ових дioniца, па их једног дана рину на берзу и нуде на продају у врло писке цене. — За то ми саветујемо нашем свету, да се у Америци чувају дioniца; то је вражји посао.

Ова садања паника, нагло и изненадно падање цена ових дioniцима, називата је вештачки. Изгледа да су пријатељи Немачке, а можда и сама Немачка преко својих пријатеља, нахујобали у своје време велики број ових дioniци да их једног дана баце на берзу и изазову падање цена, панику.

На ту ствар ми хоћемо да скренемо пажњу нашем свету. Оваких паника биће још. Оне буде прва опомена.

Србија у миру

Др. Николај Велимировић.

Вечерас ћу вам описати Србију и Србе у мирно доба, да бих вам показао какав је живот вођио наша савезник пре то што је она велика бура најшла на његову земљу. Почекуј са српским селом. Зашто? Зато што је село прави темељ свега нашег материјалног, духовног и моралног богатства.

Када су Турци, пре пет столећа, покорили Србију српско становништво било је припуштено да поступно напусти градове и повуче се у села, па онда да напусти и села по долозима, по обалама речима, где је тада било најплодније, и избегне у шуме, планине и мање приступачне крајеве.

На тај начин село је постало оно тле из којега је почињала наша демократија. У томе лежи разлика између наше демократије и демократије западне Европе, где се демократски покрет чако и развио по градовима.

Одагнија заједничким испријатељем у шуме и планине, лишен слободе и богатства, вишак и нижи стајеж, учени и прости, извргнути су били истом пониженju и неправди, обављали исто посао, орали и сејали, борили се против истог зла, турског јарма, и певали о истом надају. Под тим условима рођен је наш демократски дух, који је касније дивно послужио, у време борбе за ослобођење и ослобођења, као подлога нашим демократским

дами да ви добро разумете што овај војник мисли и од када је дошло ово изобиље у храни „и свему“ немачки проловалицима у Србији. Скори у исто време писао је заповедник немачке војске у Србији неком у једној неутралној држави ове речи: „Не само да вам дозволам да дођете у Србију и помогнете Србима, већ вас молим да дођете одмах. Становништвом Србије влада најсјесна беда и свет умире на помије од глади.“

Што то би? „Просвећени“ по дамици цара Вилхелма не увијају џански свет непосредно као што су чинили групи Турци, већ посредно да би сачували лажну част „цивилизацији“. Они су прогнали становништво — старце и блесне луде, жене и децу — јер су сви други Срби у војсци и налазе се у повлачењу; они су проторали становништво, узели храну, стоку, бакар, топлу робу, ћилиме, покриваче, све. А када су то учинили онда су мистично дозволили народу да се

врати настраг „својим домовима и својим обичајима“, како је то објавио цар Вилхелм. Али како да се врати и камо? Хиљаде су помрле на повраћају, хиљаде су успеле да се врате својим хладним и празним домовима да у њима умру; и за те се каже да су срећнији; а хиљаде су избегле са спрском војском у Арбанију и на острва у Средоземном Мору, где су умирали и још умири од глади; али пошто их је смрт затекла у слободи а не у ропству, то се сматрају најсрећнијим.

Сада, ми смо просјаци.

Ово је прва година у нашој историји да смо припуштени људима молитви за хлеб; да данас смо само Бога молили за наш круж насушни, и Бог нам га је давао изобиљно. Али ми смо постали просјацима тек онда када се немачка простињеност открила да је просјакиња, сирота на моралу, оскудна на истини и шувела у срцу.

ПРОШЛА НЕДЕЉА НА РАЗБОЈУ

Лондон, 23. дец. 916.

Против тога ми, у нашој скромној ограничености, знајмо само један лек. Наш свет треба сада још да помишила на себу у стари крај. И то да озбиљно помишила на то; не само да о томе прича, већ и да се спрема на то. Ми смо очекивали да ће други људи, позвани и послати за то, почети о томе озбиљан разговор. У тој нади смо се преварили. Ти људи већ две године млате празну сламу кљукају наш свет празних фразама. Брину се прво за себе, да дођу до масних плату. Нити ми сме на то, како да се населе оне наше опустошене земље, нити на то, како да се ми испуњамо из ових непријатника. Зато је ред на свакога од нас, да ту бригу сауземо на себе. Сваки од нас треба да помишила на ту себу; сваки да штеди новаца што више; да мисли на то што ће радити у старијем крају и чека док се појаве паметни, поштени и опробани људи, који ће показати правог пута, којим има да удари наш свет у Америци па да се спасе и одуји свој дуг према отаџбини. Овај догађај од прошле недеље нека буде прва опомена.

Савезничке линије нису никаде ослабиле, Централне Силе имале су успеха само у Румунији, па и ту су већ заустављени. Иначе сви изгледи говоре, да ће се рат продужити бар кроз целу 1917. годину. Из говора краља Ђорђа, да ће се рат снажно продужити док се не зајамчи безбедност Европе и из одлучног одбијања берлинске мировне понуде од стране руске Думе, види се јасно да су Савезници решени да се боре све дотле док не виде остварене своје тежње, па ма како рат дуго трајао.

На западном фронту белгијском, енглеском и француском осећа се живост од Севернога Мора до Швицарске. Немцима се не даје ни једног часа одмора. За време задњих енглеских препада хватали су енглески војници немачке заробљенике потпуно испрљене; неки од њих били су тако уморни да су спавали у својим искошима поред силне грмљавине топова Од Ангра на север предузете су борбе све до белгијских линија, где су вођени велики артиљеријски двобоји код Саса. У околини Ингреса, близу Гомкура и Нев Шапела, било је препада и артиљеријског препуцања и Енглези су сабрали велики број заробљеника.

Ужијавање је било гледати како наши сељаци са пролећа орују властиту земљу; у лето баџају поглед на своју златну жетву; са јесен посматрају амбаре пуне и препуне; зими ужијавају и одмарaju се у својим рођеним домовима. Ако упитате мака српског сељака: „Чија је ово кућа? или ово поље? или ова жетва?“ он би вам непремено одговорио: „Божија, па жетва!“ — По мишљењу нашег сељака први је власник Бог, а други он.

Па и за време последње три године у Србији је било у изобиљу свих животних најмирица, нарочито пшенице и стоке, воћа и сена, поврћа и дрвца.

Али сада — све богатство Србије било је и прошло; оно постоји само у успомени огађених, опљачканих, опустошених, глађу изнурених и ујутканих робова.

У немачким новинама било је објављено једно особно писмо неког немачког војника у Србији. „Овде нам је врло добро. Имамо хране и света у изобиљу. Много више, него што смо имали на западном фронту!“ Ја се уз-

врати настраг „својим домовима и својим обичајима“, како је то објавио цар Вилхелм. Али како да се врати и камо? Хиљаде су помрле на повраћају, хиљаде су успеле да се врате својим хладним и празним домовима да у њима умру; и за те се каже да су срећнији; а хиљаде су избегле са спрском војском у Арбанију и на острва у Средоземном Мору, где су умирали и још умири од глади; али пошто их је смрт затекла у слободи а не у ропству, то се сматрају најсрећнијим.

Сада, ми смо просјаци.

Ово је прва година у нашој историји да смо припуштени људима молитви за хлеб; да данас смо само Бога молили за наш круж насушни, и Бог нам га је давао изобиљно. Али ми смо постали просјацима тек онда када се немачка простињеност открила да је просјакиња, сирота на моралу, оскудна на истини и шувела у срцу.

Источно од Суецког Канала. Овај покрет, који се током задње две године очекивао сваки час, открива намеру Енглеза, да своје линије помакну на Синајском Полуострву, а можда и да упадну у Палестину и Сирију с југа. Доведен у везу са новом енглеском кампањом у Месопотамији, овај енглески покрет на Синајском Полуострву вуп редставља велику опасност турском гоштству у Ма-

лој Азији.

На тај начин на целом савезничком фронту не осека се никаде, да су Савезници војници да попусте. Војнички уједињени као никад до сада, они гурају напред ка заједничкој мети, којој се надају стиби у 1917. години. Али ако и тада не постигну што желе, Савезници су готови да продуже борбу и даље докле коначно не дођу до победе.

Званични Гласник

ИЗДАТАК НОВЦА ЗА МЕСЕЦ НОВЕМБАР 1916.

Поштарина, телефон, експрес 71.33
Канцел. набавке 90.35
Штампање 12.000 Савез.Правила 930.00
Стручњаку овла. од држ. власти за преглед Савезних књига и рачуна од 1. јан. до 1. септ. 1916 366.47Повраћај чек др. 193 168.35
Из Култ. и Добр. Фонда:

Штампање, уређивање и администрација Србобрана за мес. новембар 1916. 510.66

Плата центитору од 5. нов. до 3. дец. 60.00
Гес, електрика и гријање куће 44.01Фарбање, оправке куће 105.49
Адвокату у парници Божа Мартиновића против Савеза 280.23

Адвокату у парници Иван Стијачина против Савеза 219.92

Укупно 13.296.77
За државне бондове Рез. Фонда 30.000 3% Панама Канал бондова 31.128.75\$44.425.52
Савез Сједињених Срба Слога

Гл. Тајник: Душан Трипчевић.

ТРАЖЊА.

Проја и Марко Дракулић, који су се налазили у Питербургу неколико година, нека се пријаве доле подписаном, који има да им саопшти новост од њиховог сестрића Душана Чуњића.

Илија Радаковић.

1611 E. Routt ave., Pueblo, Colo.

ТРАЖЊА.

Срп. Д. Д. „Ослобођење Словена“, бр. 259 у Мидланд, Па. опомиње оне своје чланове, који нису били на задњој седници, да се пожуре и подмире своје дугове, иначе ћемо бити прије сиљни поступити строго по правила.

Тодор Трбовић, рачуновођа.

ТУЖНА ВЕСТ.

12. о. м. добисмо тужну вест да смо изгубили нашег члана и брата Мира Шошкића. Покојник је радио у угљенокопу у месту Рилансу, удаљеном од седам и по миља. И ту га задеси пендана, страшна смрт удариши га отиснути камен тако силно, да му је готово здроби главу и остане сирома на месту мртвог.

Након што је мртво тело пре гledao овдашњи коронер, предадосмо га матери земљи 13. о. м. у два сата после подне. По гребу је присуствовало наше друштво са глаzbom на чelu и многи Срби нечланови као и други Словени.

Покојниково је тело сахрањено у овдашњем друштвеном гробљу. Покојниково је тело сахрањено у овдашњем друштвеном гробљу.

Теби, врли покојниче и бра-

те, нека је лака ова пра груда тује земље и вечна ти памјат!

Ожалошћено:
Срп. Добр. Др. „Св. Василије Острошки“, бр. 82 ССС у Рок Спрингс, Вајо.

ПОЗИВ НА ЗАБАВУ У ЊУЈОРКУ.

Хрватско Добр. Др. „Хрватска“, одс. 326 Н. Х. З. приређује своју годишњу забаву — Силвестрово

АЛЕКСАНДАР

Из београдске Политике. — Као по готову увек, тако се и сада, по завршеној дневној раду, извезао у околину. При таквим излетима или би кога на друму задржао и разговарао с њим, или би застајао да гледа радове на пољу, а најрадије је посећивао сеоске куће, побирао живот у њима и са укупним водио разговоре.

Тако је учинио и прошле суботу. Пут га је нанео у атар лепог шумадијског села Кормана. На једном висоравни обрашлом шумциом белита се засебна сеоска кућа са стајама, одјељији својим белим кроз зеленој нарочитој дражи.

С другима се упути пешице сам овој кућици, у чијем дворишту застаде запослену домаћицу, коју окружавају ситна дечица.

— Помози Бог, стара, ослоније.

— Бог ти помога, господине, одговори она и заустави се преда њу.

— Чија је ово кућа?

— Вожија, па моја, одговори домаћица.

— Кога имате од порода?

— Удовица сам, господине. Имам два живи сина и од сина ову пилеж — и показа на децу, која безбрежно утњавају глад хлебом и црним луком, слушајући што им наја са непознатим намерником разговора.

— Уђи ми у кућу да седнеш. Намерник се одазва позиву и седе на кућни доксат.

— А где су вам синови?

— Имала сам три сина. Најстарији је оставио кости у Македонији. Ови старији — показујући руком на унуке — то су његови; један ми је син у крагујевачкој болници: лечи се још од швабиних рапа, а најмлађи је сада пегде тамо у Албанији. Пиши да му је добро; па нек' му буде! Хопеш ли што за јело?

— Дајте ми парче хлеба и прна лука.

— Кад стара донесе хлеб и црни лук, путник настави разговор:

— Јесте ли могли обрадити земљу?

— Па нешто жеје из куће, нешто комплијук — урадили смо; не све, ама колико да се зимишможемо у коштац ухватасти. А у овој доба крви другојачије не може ни бити.

— Много кишне, стара?

— Много, а и не било, кад цареви један на другог овако дуго пущају!

— Како је у вашем селу?

— Како да ти кажем! Како може бити, опет је добро. Само када мораја прве. Кажу, да је Енглези и Французи убише? А одакле си ти?

— Ту извароши, одговори путник.

— Имаши ли мајку? пита стајица.

— Немам. Мајка ми је давно умрла; имам живу оцу.

— Тешко је без мајке. Јеси ли жејен?

— Нисам.

— А што, болан не био? Треба да се ожениш, кори стара.

— Па гледају, док се рат срчи — ако која за мене хте да попи.

— А покиње, но шта не.

— А што вам је у овој копи?

— Набрале снаје бурању, да сутра понесем у вароши на пижију.

— Када краљ пита краља, говори: Над коликим народом ти господариш? А када бог пита краља, говори: Колики народ ти испомажеш?

— И суво лишије вапије када га који зглази, како да не би вапио погажен човек?

БОЖИЋНИ ДАРАК СРПСКОЈ ВОЈСЦИ.

Приложени су следећи:

Илија Ђорђи, Миловић, Вис.	1 пакет	\$ 2.00
Вељко Игњић, Акрон, О.	1 пакет	\$ 2.00
Урош Гулчић, Далез, Ил.	1 пакет	\$ 2.00
Милан Балејански, Кливланд, О.	1 пакет	\$ 2.00
Д. Јаниловић, Индијанаполис, Инд.	2 пакета	\$ 4.00
Стран Сарин, Кливланд, О.	1 пакет	\$ 2.00
Милан Милићић, Гери, Инд.	3 пакета	\$ 6.00
Т. Станков, Кливланд, О.	2 пакета	\$ 4.00
Петар Маркићевић, Бендуј, В. Вирџ.	1 пакет	\$ 2.00
Срета Кузманов, Нуварк, Н. Џ.	2½ пакета	\$ 5.00
Митар Ђурић, Мимон, Ариз.	1 пакет	\$ 2.00
Мило Кубот, Денвер, Коло.	2 пакета	\$ 4.00
Јово Коларин, Фарел, Пা.	3 пакета	\$ 6.00
Анка Коларин, Фарел, Пा.	2 пакета	\$ 4.00
Д. Б. Максимовић, Синсинати, О.	5 пакета	\$ 10.00
Илија Стојановић	2 пакета	\$ 4.00
Никола Стојановић	2 пакета	\$ 4.00
А. Р. Стојановић — син из Торонто, Кан.	2 пакета	\$ 4.00
Милом Шарац	2 пакета	\$ 4.00
Максим Чанак	1 пакет	\$ 2.00
Раде Штиковић	1 пакет	\$ 2.00
Раде Радаковић	1 пакет	\$ 2.00
Стефан Чанак — син из Со. Чикаго, Ил.	1 пакет	\$ 2.00
Иса Писаревић, Со. Ст. Паул, Мин.	2 пакета	\$ 4.00
Јово Т. Марин, Гери, Инд.	1 пакет	\$ 2.00
Марко Р. Петровић, Со. Омаха, Небр.	1 пакет	\$ 2.00
Петар Јевовић	1 пакет	\$ 2.00
Влад. Јевовић	1 пакет	\$ 2.00
Воре Јевовић — син из Чикаго, Ил.	1 пакет	\$ 2.00
Милом Ромчевић, Лораяну, О.	1 пакет	\$ 2.00
Никола Радичевић, Лораян, О.	1 пакет	\$ 2.00
Јагод М. Бадњор, Бакстон, Ала.	1 пакет	\$ 2.00
Тодор Мрвовић	2 пакета	\$ 4.00
Мило Мрвовић	1 пакет	\$ 2.00
Божо Мрвовић	1 пакет	\$ 2.00
Петар Вигњевић	1 пакет	\$ 2.00
С. Вигњевић — син из Минго Џонкишон.	1 пакет	\$ 2.00
Мита Бежанов	2 пакета	\$ 4.00
Сава Барлатовић	1 пакет	\$ 2.00
Петар Бухали	1 пакет	\$ 2.00
Гавра Групи	3 пакета	\$ 6.00
Даница Г. Грујић	2 пакета	\$ 4.00
Женски Одбор Срп. Нар. Одбране	25 пакета	\$ 50.00
Томо Срзентић	2 пакета	\$ 4.00
Душан Трипчић — син из Њујорка	5 пакета	\$ 10.00
Милана Грујић, Нуварк, Н. Џ.	1 пакет	\$ 2.00
Иван Грујић, Нуварк, Н. Џ.	1 пакет	\$ 2.00
Мише Чанак, Со. Чикаго, Ил.	1 пакет	\$ 2.00
Милија Вучковић	1 пакет	\$ 2.00
Никола Стјепановић	1 пакет	\$ 2.00
Петар Билић	1 пакет	\$ 2.00
Јанко Поповић — син из Минго Џонкишон.	1 пакет	\$ 2.00
Митар Солдо	1 пакет	\$ 2.00
Тодор Богдановић	1 пакет	\$ 2.00
Јован Лазовић	1 пакет	\$ 2.00
Ристо Солдо	1 пакет	\$ 2.00
Видосава Богдановић	1 пакет	\$ 2.00
Радивој М. Мишић	1 пакет	\$ 2.00
Душан Жерани	1 пакет	\$ 2.00
Арсен Поповић	1 пакет	\$ 2.00
Воре Ђ. Станић	10 пакета	\$ 20.00
Раде Л. Олбина	10 пакета	\$ 20.00
Валентин Ерланци	5 пакета	\$ 10.00
Милан П. Ђурасић	5 пакета	\$ 10.00
Симо М. Вашић	5 пакета	\$ 10.00
Јован Р. Станић	5 пакета	\$ 10.00
М. Калембер — син из Винклеман, Ариз.	3 пакета	\$ 6.00
Јован Гарилов, Н. Тонаванди, Н. Џ.	1 пакет	\$ 2.00
Сава П. Нарочић, Н. Тонаванди, Н. Џ.	1 пакет	\$ 2.00
Јован Тополовачић, Тайден, Ил.	1 пакет	\$ 2.00
Милан Милошевић, Детройт, Мич.	1 пакет	\$ 2.00
Раде Ђрђац, Са. Лорен, О.	1 пакет	\$ 2.00
Теодор Штрбац, Детройт, Мич.	1 пакет	\$ 2.00
Шиме В. Марин	2 пакета	\$ 4.00
Божо В. Марин	2 пакета	\$ 4.00
Саво Јубович	2 пакета	\$ 4.00
Михајло Б. Вукајловић	2 пакета	\$ 4.00
Радисав М. Јајковић	1 пакет	\$ 2.00
Душан А. Сладовић	1 пакет	\$ 2.00
Живко П. Радоњић	1 пакет	\$ 2.00
Филип Д. Драгић	1 пакет	\$ 2.00
Буро Шофрап	1 пакет	\$ 2.00
Рад. Ђ. Вунич — син из Сунсет, Ајдахо.	10 пакета	\$ 20.00
Нин. Стојаковић, свештеник	4 пакета	\$ 8.00
Анђелија и Јоко Милићевић	3 пакета	\$ 6.00
Милица ухова Станковић	1 пакет	\$ 2.00
Боро Петровић — син из Јунгстауза, О.	1 пакет	\$ 2.00
Младен Попић, В. Питобург, Па.	3 пакета	\$ 6.00
Симо В. Вишњић	2 пакета	\$ 4.00
Душан Петровић — син из М. Џонстон.	1 пакет	\$ 2.00
Жина Стефановић, Кливланд, О.	1 пакет	\$ 2.00
Мита Стефановић, Кливланд, О.	1 пакет	\$ 2.00
Душан Јовановић — син из Со. Џонкишон.	5 пакета	\$ 10.00
Б. Н. Радојевић — син из Бурдина, Па.	4 пакета	\$ 8.00
Рада П. Радојевић	1 пакет	\$ 2.00
Коста Смутек	2 пакета	\$ 4.00
Влада Смутек — син из Њујорка, Н. Џ.	2 пакета	\$ 4.00
Милан С. Костић	3 пакета	\$ 6.00
Лазар Кончићић	1 пакет	\$ 2.00
Паја Ључић — син из Мукитео, Ваш.	1 пакет	\$ 2.00
Марко Свортан	1 пакет	\$ 2.00
Остоја Бурсац	2 пакета	\$ 4.00
Мавсон Свортан	1 пакет	\$ 2.00
Ил. Марани — син из Плентијуд, Монт.	1 пакет	\$ 2.00
Илија Цветковић	2½ пакета	\$ 5.00
Никола Јовановић	1½ пакета	\$ 3.00
Дане Бончић	1 пакет	\$ 2.00
Илија Димев	½ пакета	\$ 1.00
Крста Петровић	½ пакета	\$ 1.00
Коста Таласковић	2½ пакета	\$ 5.00
Павле и Јован Петровић	2½ пакета	\$ 5.00
Петар Митровић	1 пакет	\$ 2.00
П. Константиновић, син из Монтјунио, Па.	½ пакета	\$ 1.00
Миле Н. Маринковић	1 пакет	\$ 2.00
Симо Јубичић	1 пакет	\$ 2.00
Јован Стоја	1 пакет	\$ 2.00
Миле П. Јузењић	1 пакет	\$ 2.00
Никола М. Вига	1 пакет	\$ 2.00
Сана Стоја — син из Бристола, Окла..	1 пакет	\$ 2.00

